

Dziesiąta wycieczka uczniów XLIV Liceum do Karyntii i Wenecji

Karyntia jest krajem związkowym w Austrii. Region znany z bardzo dużej ilości dni słonecznych w ciągu roku oraz mnóstwa jezior (1200). W 200 z nich można się kąpać i uprawiać turystykę wodną, są to jeziora o bardzo ciepłej wodzie. Największe to: Worthersee jedno z najcieplejszych i najpiękniejszych jezior w Europie, posiada krystalicznie czystą wodę, Millstattersee, Ossiachersee i Faakersee. Poza jeziorami Karyntia bogata jest w rzeki i źródła lecznicze.

Land posiada znakomitą rzeźbę terenu do odbywania pieszych i rowerowych wycieczek oraz wspinaczki górskiej. Wyróżniamy tutaj wysokie góry i łagodne wzgórza po których można spacerować podziwiając piękną panoramę Alp. Zimą region to prawdziwa gratka dla narciarzy, piękne, ośnieżone i bardzo dobrze przygotowane trasy są wspaniałą atrakcją tego regionu. Największymi miastami Landu są: Klagenfurt i Villach.

Karyntia jest rozciągnięta równoleżnikowo. Kraj „opiera” się na północy o pasma Taurów, Gurttaler i Lavanttaler Alpen, a na południu o Alpy Karnijskie i Karawanki. Przecina go głęboka dolina rzeki Drawy. Znajduje się tutaj najpotężniejszy we wschodniej części Alp lodowiec. Najwyższy szczyt regionu to Großglockner o wysokości 3798 m n.p.m. Na terenie Karyntii znajduje się wyjątkowo piękny obszar, a mianowicie Park Narodowy „Hohe Tauern”.

Karyntia to także bogata i ciekawa historia regionu. Dzisiejsza Karyntia obejmuje ziemie rzymskiej prowincji Regnum Noricum, opanowane przez plemiona słowiańskie w połowie I wieku. Około 600 roku na terenie rozległej doliny, ukształtowało się państwo Karantanien.

Z czasem uległo coraz silniejszym wpływom plemion bawarskich, z którymi Słowianie zawarli sojusz pustoszącym tę część Europy Awarom. Od połowy VIII do początku X wieku Karantanien była częścią państwa Franków, a po jego rozpadzie, weszło w skład Bawarii jako księstwo karyntkie. W 1335 roku Karyntia została włączona do Księstwa Austrii.

Wenecja miasto i gmina na północy Włoch nad Adriatykiem stolica regionu Wenecja Euganejska. Ludność Wenecji w granicach administracyjnych wynosi około 270 tys. mieszkańców, z czego większość mieszka na lądzie stałym, a historyczne centrum zamieszkuje niecałe 60 tys. Przez ponad tysiąc lat (726–1797) miasto było stolicą niezależnej Republiki Weneckiej, która była jedną z morskich i handlowych potęg Morza Śródziemnego. Z okresu największego rozkwitu Republiki (XIII-XVI wiek) pochodzą liczne zabytki miasta, których bogactwo i forma decyduje o pierwszorzędnym znaczeniu Wenecji jako ośrodka turystyki nie tylko w skali Włoch, ale też w skali ogólnoświatowej. Zabytki te, tworząc unikatowy zespół urbanistyczny miasta kanałów i mostów, stanowią o uznaniu Wenecji za miasto na wyspie zostało założone w 452 roku przez uciekinierów przed barbarzyńskim plemieniem Hunów. Choć później znalazło się w strefie wpływów Bizancjum, zdołało uzyskać niezależność. Wenecja była państwem-miastem na wzór greckich polis, jej ustrojem była republika. Głową państwa był doża Wenecji (*doge* – książę), teoretycznie nieusuwalny, wybierany w wyborach przez miejską arystokrację, sprawujący funkcję dożywotnio, jednak w praktyce często zmuszany do ustąpienia.

Zainteresowania polityczne Republiki Weneckiej koncentrowały się wokół wschodniej części Morza Śródziemnego. Wenecja kontrolowała wybrzeża Adriatyku, Wyspy Egejskie, Kretę, Cypr, Korfu i inne wyspy.

Państwo było wielonarodowościowe: Włosi, Grecy, Słowianie (Schiavoni), wielokulturowe i wieloreligijne. Bliskość Rzymu wymuszała posłuszeństwo wobec papieża, ale w Wenecji panowała wolność religijna (choć np. właśnie w Wenecji został aresztowany Giordano Bruno). Szczyt konfliktu z papieżem przypadł za pontyfikatu Juliusza II: 27 kwietnia 1509 r. Juliusz II zorganizował przeciwko Wenecji Ligę w Cambrai

Wenecja walczyła głównie przeciw muzułmańskim Turkom, prowadząc handel ze Wschodem. W XIII wieku Marco Polo dotarł do Chin. Wenecja zazdrośnie strzegła swojego monopolu na handel jedwabiami i przyprawami. Jednak w XV wieku Vasco da Gama dotarł do Indii, otwierając nową, dłuższą, ale i bezpieczniejszą drogę do tego półwyspu. W 1508 roku Portugalczycy rozpoczęli walkę z arabskimi kupcami, chcąc wyprzeć ich z Indii. Wenecja wsparła kalifa Aleksandrii w budowie floty; ta jednak została pokonana w bitwie morskiej niedaleko Diu (wojskami portugalskimi dowodził Alfonso de Albuquerque). Znaczenie Wenecji zaczęło słabnąć, choć do końca pozostała miastem łączącym Wschód z Zachodem, miastem sztuki i architektury.

W 1797 r. Wenecja została zdobyta przez Napoleona. Po pokoju w Campo Formio Wenecja została włączona do Austrii. Była najdłużej istniejącą republiką w dziejach. Podczas Wiosny Ludów 17 marca 1848 r. proklamowano na krótko niepodległość. W XIX wieku Wenecja została włączona do nowo powstałego Królestwa Włoch.

W roku 2010 na przełomie maja i czerwca postanowiliśmy zorganizować pierwszą wycieczkę do Karyntii, która z założenia miała charakter rekreacyjny, W powietrzu czuć było już wakacje więc młodzież chętnie przystała na zaproponowany przez nas program, w którym dominowały piesze wycieczki po okolicy, wejście na szczyt góry Gerlitzten gdzie poznaliśmy prawdziwy smak Alp schodząc widokową ścieżką do hotelu w którym byliśmy zakwaterowani. Duże wrażenie zrobiła na nas przełęcz Tschepaslucht, piękne widoki na rzekę Drau i wspaniała struktura niewielkich wodospadów. W kolejnym dniu wybraliśmy się na przepiękną plażę Adriatyku do miejscowości Ligniano gdzie plażowaliśmy prawie cały dzień łapiąc pierwsze promienie słońca na włoskiej riwierze. Czas spędziliśmy też na smakowaniu specjałów włoskiej kuchni. Wycieczkę zakończyliśmy w Wiedniu korzystając z atrakcji wesołego miasteczka w dzielnicy Prater. W roku 2011 i 2012 wycieczki miały podobny przebieg, ale powoli zaczęliśmy wprowadzać zmiany. Przede wszystkim zmieniliśmy czas wyjazdu i wycieczka została przeniesiona na wrzesień. Zmieniał się także jej program włączyliśmy zwiedzanie Wenecji i skróciliśmy czas pobytu nad Adriatykiem, zmieniliśmy miejsce plażowania z przyczyn logistycznych Ligniano zostało zamienione na miejscowość Lido Jessoło znajdujące się niedaleko Wenecji. Na terenie Karyntii do programu dołączyliśmy Opactwo Benedyktynów i znajdujący się przy nim grób polskiego króla Bolesława Śmiałego.

Ciekawym pomysłem było też wprowadzenie do programu oglądanie skoczni w Villach gdzie podczas naszych wizyt odbywają się treningi skoczków. Zwiedzamy uroczo położone miasta Karyntii Villach i Klagenfurt, oglądamy niesamowitą panoramę Alp z góry Gerlitzten, a potem nauczyciele geografii prowadzą wykłady na temat położenia i pochodzenia tutejszych pasm górskich. Od pewnego czasu zwiedzamy także krainę Makaków i zamek Landskron położony na wzgórzu Affenberg.

Na koniec wycieczki zwiedzamy niesamowicie piękną starówkę Wiednia i dalej korzystamy z uroków wesołego miasteczka na Praterze.

Mocną stroną wycieczki jest urozmaicony program, łączymy spacery górskie ze zwiedzaniem i podziwianiem najpiękniejszych miejsc w Karyntii. Największe wrażenie na uczestnikach wycieczki nieustannie robi Wenecja, niektórzy są tak mocno zafascynowani tym miastem, że trzeba ich siłą zapędzać na statek powracający na ląd. Do mocnych stron zaliczyć można scalanie wiedzy zdobywanej w swobodny sposób łączący ze sobą wiedzę historyczną, geograficzną i elementy wychowania fizycznego. Wycieczka to świetna okazja do integracji środowiska szkolnego, a my nauczyciele możemy poznać bliżej swoich uczniów ich pasje i zainteresowania.

Słabszą stroną wyjazdu jest bardzo duża ilość uczestników jest to wycieczka adresowana do klas drugich i nieustannie gromadzi liczną grupę uczniów co powoduje, że w wyjeździe zaangażowana jest duża grupa nauczycieli. Przy tak dużej liczbie uczestników musimy umiejętnie gospodarować czasem poświęconym na zwiedzanie i rekreację.

W następnym roku szkolnym chcielibyśmy poszerzyć program o nowe atrakcje, których do tej pory z różnych powodów nie mogliśmy włączyć do naszego programu. W planie są odwiedziny pobliskiej Słowenii z jej stolicą oraz zwiedzanie pięknej jaskini w miejscowości Postojna.

Jacek Jankowski

Wykorzystano:

- Przewodnik po Karyntii
- Przewodnik po Wenecji
- Wikipedia
- Zdjęcia własne